

Spørgsmål 1:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 5. april 2001 fra professor, dr.jur. Peter Pagh, Københavns Universitet, jf. L 206 – bilag 3.

Svar:

Miljøstyrelsen har om det lovtekniske i lovforslaget og om fortolkningen af direktivet oplyst følgende:

»Peter Pagh bemærker generelt, at lovforslaget er behæftet med betydelige misforståelser og ikke fuldt ud modsvarer de krav, som direktivet stiller. Samtidig anfører Peter Pagh, at lovforslaget er unødigt kompliceret og ikke lever op til de krav om kvalitetsforbedring i lovarbejdet, som der fra både regering og Folketing er udtrykt ønske om. Peter Pagh har derfor selv udarbejdet forslag til bestemmelser til implementering af direktiv 99/31 om deponering af affald.

Miljøstyrelsen finder ikke anledning til i detaljer at gennemgå de af Peter Pagh foreslåede bestemmelser, men forholder sig nedenfor alene til de mere overordnede spørgsmål og i øvrigt til forhold, der direkte vedrører selve det fremsatte lovforslag:

Miljøstyrelsen har til forskel fra Peter Pagh søgt at bevare lovens systematik. På denne baggrund er bemyndigelser til ministeren vedrørende generelle regler om indretning og drift m.v. af deponeringsanlæg samt uddannelse foreslået indsat i lovens kapitel 2 (§ 7), som i forvejen bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om bl.a. deponeringsanlæg og uddannelseskraft.

På samme måde er bestemmelser om økonomiske forhold indsat i lovens kapitel 6.

Peter Pagh har i sit forslag valgt at foreslå, at direktivet gennemføres ved at fastsætte brede bemyndigelser til ministeren, der i øvrigt generelt vedrører listevirksomheder og ikke kun affaldsdeponeringsanlæg. Til forskel herfra er det i det fremsatte lovforslag fundet hensigtsmæssigt at fastlægge visse generelle principper vedrørende affaldsdeponeringsanlæg direkte i lovteksten, og dermed også begrænse anvendelsen af bemyndigelserne til fastlæggelse af de mere detaljerede regler. Det er styrelsens opfattelse, at den valgte model er i overensstemmelse med Justitsministeriets vejledning fra september 2000 om lovqualität, afsnit 4.3.4 om bemyndigelser til administrationen.

En principiel forskel er også, at mens det fremsatte lovforslag indeholder en række bestemmelser til regulering af de bestående anlæg, finder Peter Pagh alene anledning til at fastsætte en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte »... nærmere regler om, at bestående virksomheder, der den 1. juli 2000 deponerede affald, skal søge om ny tilladelse ...«.

Efter styrelsens opfattelse rejser en sådan hjemmel bl.a. visse mere principielle spørgsmål. Forslaget må forstås således, at bestemmelsen reelt giver mulighed for at tilbagekalde en meddelt godkendelse, uden at dette dog direkte fremgår, ligesom der heller ikke er angivet noget om, hvorledes en sådan tilbagekaldelsesadgang/ny godkendelse forholder sig til den generelle retsbeskyttelse i lovens § 41 a.

Som nævnt i lovbemærkningerne stiller direktivet krav om, at også bestående virksomheder, som ikke opnår tilladelse til fortsat drift, skal nedlukke og efterbehandle i overensstemmelse med direktivets krav. Miljøstyrelsen finder det i bedste fald tvivlsomt, om den af Peter Pagh foreslåede bestemmelse kan sikre en overholdelse af dette direktivkrav i situationer, hvor virksomheden eksempelvis tilkendegiver, at man vælger at standse sine aktiviteter i stedet for at udnytte den nye godkendelse, eller at virksomheden af den ene eller anden grund vælger at standse sine aktiviteter, inden en fastsat frist for indsendelse af ny ansøgning/meddelelse af ny miljøgodkendelse eller – ganske vist ulovligt – helt undlader at indsende ansøgning. Det er bl.a. sådanne problemer, som de foreslåede bestemmelser i § 37 a (der fastlægger en generel pligt til nedlukning og efterbehandling) og § 37 b (anvendelsen af en påbudsmodel i forhold til bestående virksomhed) tilsigter at imødegå.

Med henvisning til Proms-sagen foreslår Peter Pagh endvidere en øjensynlig meget bred bemyndigelsesbestemmelse (i den foreslåede nye § 35, stk. 3, litra f), der giver mulighed for generelt at fastsætte krav om indtrædelse i en tidligere ejers eller operators forpligtelser til at opfylde godkendelsesvilkår og eventuelle senere påbud, meddelt efter denne lov – på affaldsdeponeringsområdet såvel som på alle andre områder.

Miljøstyrelsen bemærker hertil, at en sådan bestemmelse ikke er nødvendiggjort af deponeringsdirektivet (der er hovedformålet med det fremsatte lovforslag), hvilket Peter Pagh da hel-